

PACZUSKI
TAUDUL

PRZEKRÓJ PODATKOWY

31.08.2020 r.

KOMENTARZE EKSPERTÓW WS. NAJWAŻNIEJSZYCH WYROKÓW/ INTERPRETACJI

SPIIS TREŚCI

- Usługa wynajmu kwater wakacyjnych jest usługą turystyki**, wyrok z 25 sierpnia 2020 r., sygn. I FSK 422/16 3
- Interpretacja indywidualna chroni również w przypadku zastosowania się do niej po przekształceniu podatnika**, wyrok NSA z 25 sierpnia 2020 r., sygn. akt II FSK 951/18 3
- Ograniczenia wynikające z art. 16 ust. 1 pkt 49 i pkt 49a ustawy CIT nie mają zastosowania, w przypadku gdy samochody osobowe użytkowane na podstawie umowy leasingu są przekazywane do odpłatnego korzystania spółkom zależnym**, wyrok WSA w Warszawie z 20 sierpnia 2020 r., sygn. III SA/WA 2087/19 4

Usługa wynajmu kwater wakacyjnych jest usługą turystyki, wyrok z 25 sierpnia 2020 r., sygn. I FSK 422/16

Zdaniem Naczelnego Sądu Administracyjnego, wyrażonym w wyroku z 25 sierpnia 2020 r. (sygn. I FSK 422/16) usługi polegające na organizacji pobytu gości w apartamentach i domach wakacyjnych, w ramach których nie są zapewniane inne świadczenia takie jak: dojazd, wyżywienie, organizacja czasu pobytu, stanowią usługi turystyki opodatkowane według procedury VAT marża. W rezultacie obowiązek podatkowy od takich usług powinien powstać na zasadach właściwych dla usług turystyki.

W przytoczonym orzeczeniu NSA uznał, iż z definicji usług turystyki nie sposób wywieść, tak jak zrobił to organ wydający interpretację, że usługą turystyczną jest kompleks usług świadczonych na rzecz turysty. Zdaniem NSA, usługą turystyczną jest każda usługa świadczona turystom lub odwiedzającym.

Na poparcie swojego stanowiska, NSA przytoczył wyrok Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z 19 grudnia 2018 r., w sprawie C552/17 (Alpenchalets Resorts GmbH). W rozstrzygnięciu tym, TSUE potwierdził, że udostępnienie przez biuro podróży obiektu wypoczynkowego wynajmowanego od innych podatników lub też udostępnienie obiektu wypoczynkowego, któremu to udostępnieniu towarzyszą dodatkowe usługi, niezależnie od znaczenia tych usług dodatkowych, stanowią, każde z nich, pojedynczą usługę objętą procedurą szczególną dla biur podróży. W konsekwencji, dla zastosowania szczególnej procedury VAT marży w stosunku do usług turystyki wystarczające jest zapewnienie noclegu bez konieczności występowania innych świadczeń.

Komentarz eksperta

Powyższy wyrok NSA, jest istotny bowiem może on dotyczyć tych podatników, którzy dokonują sprzedaży usług krótkotrwałego zakwaterowania/hotelowych bez dodatkowych świadczeń dla osób trzecich, w szczególności np. gdy firma obciąża kontrahentów/współpracowników/pracowników kosztem noclegu. W efekcie, w ślad za omawianym wyrokiem NSA, firma taka do sprzedaży usług noclegowych będzie

zobowiązana do zastosowania procedury VAT marży. W przypadku braku doliczenia jakiegokolwiek narzutu do sprzedawanych usług, marża będzie wynosić zero, a więc nie powstanie obowiązek zapłaty podatku należnego od sprzedaży takiej usługi (przy jednoczesnym braku odliczenia podatku naliczonego).

SZYMON RAUT
DORADCA PODATKOWY

Interpretacja indywidualna chroni również w przypadku zastosowania się do niej po przekształceniu podatnika, wyrok NSA z 25 sierpnia 2020 r., sygn. akt II FSK 951/18

Przedmiotem rozstrzygnięcia w opisywanej sprawie była interpretacja indywidualna dotycząca kontynuacji ochrony przekształconego podatnika wynikającej z interpretacji indywidualnych. W opisywanej sprawie podatnik złożył wnioski o wydanie interpretacji indywidualnej. We wniosku wskazał, że jest spółką z o.o., która ze względów biznesowych rozważa przekształcenie w spółkę akcyjną. Jednocześnie, podatnik posiadał interpretację indywidualną dotyczące zarówno stanów faktycznych (do których podatnik się zastosował) oraz interpretacje dotyczące zdarzeń przyszłych, do których będzie mógł zastosować się w przyszłości. Zdaniem podatnika, ochrona wynikająca z interpretacji poprzednika prawnego obejmuje jego następcę prawnego niezależnie od tego, czy poprzednik zastosował się do interpretacji.

Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej uznał stanowisko podatnika za nieprawidłowe. Zdaniem organu, w przypadku, w którym następcą prawnym zastosuje się do interpretacji poprzednika, nie będzie objęty mocą ochronną interpretacji. Zdaniem organu ochrona podatnika jest uwarunkowana zastosowaniem się do interpretacji. W przypadku, w którym poprzednik prawnym nie zastosował się do interpretacji (w tym w sytuacji, w której zdarzenie przyszłe ziściło się dopiero po przekształceniu), brak jest prawa ochronnego, które może „odziedziczyć” następcą prawnym. Podatnik zaskarżył negatywną interpretację do WSA w Warszawie, który oddalił skargę, dzieląc poglądy organu.

W komentowanym wyroku NSA uchylił wyrok WSA w Warszawie i zaskarżoną interpretację. Zdaniem NSA, samo otrzymanie interpretacji powoduje powstanie uprawnienia polegającego na możliwości zastosowania się do interpretacji i uzyskania ochrony. Jednocześnie, przepisy ordynacji podatkowej nie przewidują wyjątków od zasady przejścia wszystkich praw i obowiązków podmiotu przekształcanego.

Komentarz eksperta

Komentowany wyrok zasługuje na aprobatę. Po pierwsze, orzekający skład trafnie ujął ideę generalnej sukcesji podatkowej. Zgodnie z przepisami Ordynacji podatkowej, podmiot przekształcany wstępuje we wszelkie przewidziane w przepisach prawa podatkowego prawa i obowiązki przekształcanej osoby lub spółki (art. 93a). W tym zakresie błędem byłoby przyjęcie, że samo otrzymanie interpretacji nie powoduje powstania żadnych uprawnień. Wynika to chociażby z możliwości zastosowania się do interpretacji i uzyskania ochrony (w drodze kontrastu – podmiot, który nie uzyskał interpretacji takiego prawa nie posiada). Jednocześnie, przepisy Ordynacji podatkowej nie przewidują wyjątków w zakresie interpretacji przy wstąpieniu w uprawnienia przekształcanego podatnika.

Po drugie, stanowisko NSA prowadzi do stabilizacji sytuacji prawnej podatnika. W razie akceptacji stanowiska organu, podmiot przekształcany byłby zmuszony do pozyskania nowych interpretacji indywidualnych w tym samym przedmiocie. Przyjęcie takiego stanowiska byłoby szczególnie dotkliwe dla

podatnika w odniesieniu do interpretacji wydanych w wyniku sporu sądowego. Wygranie sporu z Dyrektorem KIS może w praktyce trwać nawet kilka lat (na co pośrednio wskazuje sama omawiana sprawa – interpretacja uchylona przez NSA została wydana w sierpniu 2016 r.).

Na koniec warto wspomnieć, że linia orzecnicza sądów w podobnych sprawach jest niejednolita (np. wyrok NSA z 21 grudnia 2016 r., sygn. akt II FSK 3534/14 i wyrok WSA w Gliwicach z 16 stycznia 2019 r., sygn. akt III SA/GI 952/18, zgodnie z którymi, interpretacja indywidualna nie rodzi żadnych uprawnień do czasu zastosowania się do niej).

PIOTR NOWOSIELSKI
DORADCA PODATKOWY

Ograniczenia wynikające z art. 16 ust. 1 pkt 49 i pkt 49a ustawy CIT nie mają zastosowania, w przypadku gdy samochody osobowe użytkowane na podstawie umowy leasingu są przekazywane do odpłatnego korzystania spółkom zależnym, wyrok WSA w Warszawie z 20 sierpnia 2020 r., sygn. III SA/WA 2087/19

W analizowanej sprawie, Spółka jest uprawniona do zaliczania w koszty uzyskania przychodów 100% wydatków związanych z leasingowanymi samochodami osobowymi (tj. całości opłat leasingowych, całości składek ubezpieczeniowych oraz całości opłat z tytułu kosztów używania samochodów osobowych), które to samochody

następnie przekazuje spółkom zależnym do odpłatnego korzystania.

W przedstawionym stanie faktycznym nie znajdzie zastosowania art. 16 ust. 1 pkt 49, 49a i 51 ustawy CIT. Inna wykładnia tych przepisów prowadziłaby do sytuacji, w której każdy podmiot w łańcuchu wykazuje przychód, jednocześnie jednak jedynie częściowo wykazuje koszty uzyskania przychodu, co byłoby niezasadne.

Komentarz eksperta

Wykładnia art. 16 ust. 1 pkt 49 i 49a ustawy CIT przyjęta przez Sąd w analizowanej sprawie jest korzystna dla podatników. Nie sposób nie zgodzić się z logicznym wnioskiem Sądu, iż analizowane przepisy nie powinny prowadzić do sytuacji, w której każdy z podmiotów w łańcuchu wykazuje przychód i jednocześnie tylko częściowo rozpoznaje koszt podatkowy. Przy czym należy zauważyć, iż jakkolwiek dokonana przez Sąd wykładnia jest jak najbardziej racjonalna i – co istotne – dokonana z uwzględnieniem rzeczywistości gospodarczej, to niemniej do czasu rozstrzygnięcia niniejszej kwestii przez Naczelny Sąd Administracyjny stosowanie w praktyce

wniosek płynących z omawianego wyroku będzie obarczone znacznym ryzykiem podatkowym.

Wskazane ryzyko wynika z okoliczności, iż Sąd kierował się głównie wykładnią celowościową która doprowadziła do zawężenia hipotezy (w tym adresatów) analizowanych przepisów (w szczególności w zakresie art. 16 ust. 1 pkt 49 ustawy CIT), podczas gdy przy interpretacji przepisów prymat przyznaje się wykładni językowej. Ponadto, zarówno podatnik jak i Sąd nie uwzględnili przy rozstrzygnięciu analizowanej kwestii art. 12 ust. 4 pkt 6a ustawy CIT, który daje podstawę do wyłączenia z przychodów kwot, które odpowiadają wydatkom niezaliczonym do kosztów podatkowych. Przy czym, należy pamiętać, iż w praktyce – zgodnie ze stanowiskami organów podatkowych – zastosowanie tego przepisu wymaga wykazania, iż spełnione zostały określone warunki. Przysparza to podatnikom sporo trudności.

ANNA PACZUSKA
DORADCA PODATKOWY

WYBÓR ORZECZEŃ SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH ORAZ TSUE:

SPIS TREŚCI

Działalność prowadzona poza SSE, mająca charakter pomocniczy wobec działalności prowadzonej w SSE, objęta jest zwolnieniem z art. 17 ust. 1 pkt 34 ustawy CIT, wyrok NSA z 20 sierpnia 2020 r., sygn. II FSK 1319/18	7
Termin wystawiania i rozliczania faktur korygujących, których wystawienie jest związane ze zwiększeniem wynagrodzenia za usługę, wyrok NSA z 19 sierpnia 2020 r., sygn. I FSK 1866/17	7
Wydatki spółki ponoszone w związku ze śmiercią pracownika, byłego pracownika lub członka jego najbliższej rodziny nie są związane nawet pośrednio z działalnością opodatkowaną VAT, wyrok NSA z 19 sierpnia 2020 r., sygn. I FSK 7/18	8
Kwalifikacja podatkowa na gruncie VAT rat (zaliczek) uiszczanych na poczet wykupu mieszkań, wyrok WSA w Poznaniu z 21 sierpnia 2020 r, sygn. I SA/PO 112/20	8
Kwestia ustalenia czy uniwersytet jest zobowiązany do zapłaty podatku od przychodów ze środka trwałego będącego budynkiem, o którym mowa w art. 24b ustawy VAT, wyrok WSA w Poznaniu z 21 sierpnia 2020 r., sygn. I SA/PO 254/20	8

Działalność prowadzona poza SSE, mająca charakter pomocniczy wobec działalności prowadzonej w SSE, objęta jest zwolnieniem z art. 17 ust. 1 pkt 34 ustawy CIT, wyrok NSA z 20 sierpnia 2020 r., sygn. II FSK 1319/18

W opisanym stanie faktycznym, przychody spółki z tytułu sprzedaży materiałów produkcyjnych na rzecz kontrahentów w celu ich przetworzenia dla potrzeb dalszego procesu produkcji i sprzedaży wyrobów gotowych spółki, podlegających odsprzedaży na rzecz spółki, należy kwalifikować jako przychody związane z działalnością gospodarczą prowadzoną przez spółkę na terenie SSE, z której dochód podlega zwolnieniu na podstawie art. 17 ust. 1 pkt 34 ustawy CIT.

Działalność prowadzona poza strefą ma charakter pomocniczy w stosunku do zasadniczego procesu produkcyjnego wyrobów gotowych, które są wskazywane w zezwoleniu na tę działalność strefową.

Termin wystawiania i rozliczania faktur korygujących, których wystawienie jest związane ze zwiększeniem wynagrodzenia za usługę, wyrok NSA z 19 sierpnia 2020 r., sygn. I FSK 1866/17

Nie można zgodzić się ze stanowiskiem organu, że w przypadku gdy z zapisów umownych wynika, że nadleśnictwo jest zobowiązane do udokumentowania faktu podwyższenia ceny świadczonych usług w związku ze zmianą wysokości kwoty podatku od nieruchomości

lub/i podatku rolnego, przez wystawienie faktury korygującej - zdarzeniem skutkującym nałożeniem na nadleśnictwo obowiązku wystawienia faktury korygującej jest wydanie decyzji administracyjnych zwiększających wysokość zobowiązania podatkowego w podatku od nieruchomości i/lub w podatku rolnym.

Jednocześnie, nie jest również prawidłowe stanowisko podatnika, że decydujące znaczenie ma w tym przypadku fakt akceptacji przez usługobiorcę załączników do zawartej umowy. Z przedstawionych okoliczności faktycznych można wywieść wniosek, że strony powiązały obowiązek podwyższenia tego świadczenia w oparciu o podwyższone świadczenie w zakresie zobowiązania w podatku od nieruchomości i nie ma żadnego innego warunku, który przeciwstawiałby się tezie, że w momencie kiedy to już się stanie pewne i ostateczne, wedle procedury, którą strony przyjęły, żeby dawać jeszcze jakiś dodatkowy czas, nieograniczony na wejście w życie tych postanowień. Takiego stanowiska nie da się z tego stanu faktycznego i przedstawionych zapisów wywieść. Decydujące znaczenie mają tu zapisy umowne, z których wynika, że po powzięciu informacji, przez nadleśnictwo, ile ostatecznie wynoszą te zobowiązania podatkowe w podatku od nieruchomości, które zgodnie z postanowieniami umowy mają stanowić równowartość wynagrodzenia - nadleśnictwo ma obowiązek w terminie 14 dni poinformować o tym operatora. Jest to w świetle tych umownych warunków, rzeczywiście ostateczny termin, który to obowiązek podatkowy kreujący obowiązek wystawienia faktury korygującej kończy.

Wydatki spółki ponoszone w związku ze śmiercią pracownika, byłego pracownika lub członka jego najbliższej rodziny nie są związane nawet pośrednio z działalnością opodatkowaną VAT, wyrok NSA z 19 sierpnia 2020 r., sygn. I FSK 7/18

Wydatki związane z udziałem w uroczystościach pogrzebowych (zwyczaj zamieszczania kondolencji, składanie wieńców na pogrzebach pracowników lub członków ich rodzin) nie pozostają w związku z prowadzoną przez spółkę działalnością gospodarczą, pomimo że wynikają z prowadzonej wewnętrznej polityki kadrowej oraz dobrego zwyczaju. Opisanie wydatki mają bezpośredni, jednoznaczny związek z czynnościami niepodlegającymi opodatkowaniu VAT, a więc nie ma możliwości doszukiwania się ich pośredniego wpływu na prowadzoną działalność opodatkowaną - taki związek jest zbyt mało konkretny w porównaniu do jednoznacznego powiązania tych wydatków z czynnościami niepodlegającymi opodatkowaniu VAT.

Kwalifikacja podatkowa na gruncie VAT rat (zaliczek) uiszczanych na poczet wykupu mieszkań, wyrok WSA w Poznaniu z 21 sierpnia 2020 r., sygn. I SA/PO 112/20

Wydanie towarów na podstawie umowy dzierżawy, najmu, leasingu lub innej umowy o podobnym charakterze zawartej na czas określony lub umowy sprzedaży na warunkach odroczonej płatności, jeżeli umowa przewiduje, że w następstwie normalnych zdarzeń przewidzianych tą umową lub z chwilą zapłaty ostatniej raty prawo własności zostanie przeniesione uznaje się za dostawę towarów. Ponadto, jeżeli przed dokonaniem dostawy towaru lub wykonaniem usługi otrzymano całość lub część zapłaty, w szczególności: przedpłatę, zaliczkę, zadatek, ratę, wkład budowlany lub mieszkaniowy przed ustanowieniem spółdzielczego prawa do lokalu mieszkalnego lub lokalu o innym przeznaczeniu, obowiązek podatkowy powstaje z chwilą jej otrzymania w odniesieniu do otrzymanej kwoty.

Odnosząc powyższe do stanu faktycznego należy uznać, iż zaliczki otrzymane przez spółkę od przyszłych nabywców mieszkań przed zawarciem umowy sprzedaży mieszczą się w dyspozycji art. 19a ust. 8 ustawy VAT, który mówi

że jeżeli przed dostawą towarów otrzymujemy jakkolwiek zaliczkę, przedpłatę to podlega ona opodatkowaniu VAT. Innymi słowy, tak długo jak płacone są zaliczki na wykup mieszkania, a wykup mieszkania z chwilą zapłaty stanie się dostawą towarów - to tym samym w tym czasie te zaliczki są podstawą opodatkowania VAT. Dopiero po upływie okresu przewidzianego w umowie, zaliczki te będą ceną odpowiadającą wartości mieszkania. W związku z tym, decydujące znaczenie w sprawie mają przepisy dotyczące dostawy towarów, która następuje z chwilą przeniesienia prawa własności mieszkania - która następuje z chwilą zapłaty całej sumy, na którą strony umowy się podpisując umowę sprzedaży mieszkania.

Kwestia ustalenia czy uniwersytet jest zobowiązany do zapłaty podatku od przychodów ze środka trwałego będącego budynkiem, o którym mowa w art. 24b ustawy VAT, wyrok WSA w Poznaniu z 21 sierpnia 2020 r., sygn. I SA/PO 254/20

Na podstawie art. 24b ust. 1 ustawy CIT opodatkowanie podatkiem od przychodów z budynków ma miejsce, jeśli łącznie zostaną spełnione następujące warunki: I) podatnik jest właścicielem albo współwłaścicielem budynku, który stanowi dla niego środek trwały, II) budynek został w całości albo w części oddany do używania na podstawie umowy najmu, dzierżawy lub innej umowy o podobnym charakterze, III) budynek jest położony na terytorium Polski.

W analizowanej sprawie, nie został spełniony trzeci warunek, tj. udostępnianie studentom, w celu zaspokojenia ich potrzeb mieszkaniowych, miejsca w tych budynkach nie są oddane do używania na podstawie umowy najmu, dzierżawy, lub innej umowy o podobnym charakterze. Udostępnienie miejsc studentom w budynkach domu studenckiego nie będzie następować na podstawie jakiegokolwiek umowy, lecz w ramach stosunku wewnątrzzakładowego łączącego studenta z zakładem prawa administracyjnego, jakim jest uniwersytet. Charakterystyka tego stosunku przejawiająca się w braku równorzędności jego stron oraz kompetencji organu zakładu administracyjnego do jednostronnego kształtowania jego treści wyklucza uznanie tego stosunku za stosunek podobny do umów wskazanych *expressis verbis* w art. 24b ust. 1 pkt 2 ustawy CIT

WYBÓR INTERPRETACJI PODATKOWYCH

SPIS TREŚCI

Kwestia opodatkowania VAT opłat za przechowywanie nieodebranych w terminie towarów pobieranych od klienta ostatecznego z siedzibą w innym niż Polska kraju członkowskim UE , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 13 sierpnia 2020 r., sygn. 0114-KDIP1-1.4012.259.2020.2.KOM	10
Kwestia uznania działalności za działalność badawczo-rozwojową. Przesłanki uznania kosztów za koszty kwalifikowane , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 12 sierpnia 2020 r., sygn. 0115-KDIT1.4011.323.2020.MST	11
Brak możliwości odliczenia podatku naliczonego od towarów i usług w związku z realizacją projektu polegającego na wykonaniu odwiertu poszukiwawczo-rozpoznawczego , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 10 sierpnia 2020 r., sygn. 0112-KDIL1-1.4012.293.2020.2.JKU	11
Zasady zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów wydatków związanych z wejściem spółki na Giełdę Papierów Wartościowych , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 11 sierpnia 2020 r., sygn. 0111-KDIB2-1.4010.216.2020.1.AM	12
Opodatkowanie VAT usług faktoringu dealerskiego , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 03 sierpnia 2020 r., sygn. 0114-KDIP4-3.4012.330.2020.1.MP	13
Nieuwzględnienie w podstawie wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne wartości nagrody jubileuszowej z okazji jubileuszu pracodawcy przysługującej pracownikom w okresie przebywania na urlopie wychowawczym , decyzja Oddziału ZUS w Gdańsku z 31 lipca 2020 r., sygn. DI/100000/43/474/2020	13

Kwestia opodatkowania VAT opłat za przechowywanie nieodebranych w terminie towarów pobieranych od klienta ostatecznego z siedzibą w innym niż Polska kraju członkowskim UE, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 13 sierpnia 2020 r., sygn. 0114-KDIP1-1.4012.259.2020.2.KOM

Z wniosku wynika, że ostateczni klienci, z którymi wnioskodawca ma podpisane umowy, mają swoje siedziby w Polsce lub w innych państwach członkowskich UE, nie są osobami fizycznymi nieprowadzącymi działalności gospodarczej, są to osoby prawne, podmioty polskie lub z innego kraju członkowskiego UE, prowadzące działalność gospodarczą na obszarze swojego działania, tj. w Polsce i w Europie Środkowo-Wschodniej, zidentyfikowane do celów podatku od wartości dodanej.

Zatem, jeśli wnioskodawca świadczy usługę na rzecz ostatecznego klienta, który posiada siedzibę działalności gospodarczej w innym niż Polska państwie członkowskim UE, miejscem świadczenia, a tym samym opodatkowania świadczonej usługi w zakresie przechowywania nieodebranych w terminie towarów, stosownie do art. 28b ust. 1 ustawy VAT., będzie miejsce, w którym ostateczny klient posiada siedzibę działalności gospodarczej, tj. inne niż Polska państwo członkowskie UE.

Wnioskodawca za świadczone na rzecz ostatecznego klienta, który posiada siedzibę działalności w innym niż Polska państwie członkowskim UE, usługi w zakresie przechowywania nieodebranych w terminie towarów, za które pobiera tzw. opłatę za przechowywanie, powinien wystawiać faktury bez stawki

podatku, z adnotacją „odwrotne obciążenie”, zgodnie z art. 106e ust. 1 pkt 18 w z art. 106e ust. 5 pkt 1 ustawy VAT.

W rezultacie, jeśli w opisanym we wniosku stanie faktycznym, świadczona przez wnioskodawcę na rzecz ostatecznego klienta usługa w zakresie przechowywania nieodebranych w terminie towarów, za którą wnioskodawca pobiera tzw. opłatę za przechowywanie, nie jest usługą związaną z nieruchomością, w rozumieniu art. 28e ustawy VAT, to miejscem opodatkowania świadczonej usługi na rzecz ostatecznego klienta będzie kraj jego siedziby, tj. inne niż Polska państwo członkowskie UE, zgodnie z art. 28b ust. 1 ustawy VAT. Jednocześnie zgodnie z art. 106e ust. 1 pkt 18 w powiązaniu z art. 106e ust. 5 pkt 1 ustawy VAT, faktury wystawiane przez wnioskodawcę na rzecz ostatecznego klienta posiadającego siedzibę w innym niż Polska kraju członkowskim UE, dokumentujące wykonanie ww. usługi powinny zawierać adnotację „odwrotne obciążenie”.

Bez względu więc na to, gdzie znajduje się magazyn (Polska czy inny kraj UE), miejscem opodatkowania świadczonej na rzecz ostatecznego klienta usługi w zakresie przechowywania nieodebranych w terminie towarów będzie, zgodnie z art. 28b ust. 1 ustawy VAT, kraj siedziby ostatecznego klienta, tj. inne niż Polska państwo członkowskie UE. Do opodatkowania opłat za przechowywanie nieodebranych w terminie towarów, w odniesieniu do ostatecznych klientów z siedzibą w innym niż Polska kraju UE mają zastosowanie przepisy odnoszące się do odwrotnego obciążenia, gdyż wnioskodawca powinien wystawiać faktury za świadczone usługi bez stawki VAT, z adnotacją „odwrotne obciążenie”.

Kwestia uznania działalności za działalność badawczo-rozwojową. Przesłanki uznania kosztów za koszty kwalifikowane, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 12 sierpnia 2020 r., sygn. 0115-KDIT1.4011.323.2020.MST

Działalność badawczo-rozwojowa to zespół działań podejmowanych w kierunku tworzenia, w tym badań naukowych (nakierowanych na nową wiedzę i umiejętności) oraz prac rozwojowych (nakierowanych na wykorzystanie dostępnej wiedzy i umiejętności) w celu zwiększenia zasobów wiedzy do tworzenia nowych, zmienionych lub usprawnionych produktów, procesów lub usług (również w formie nowych technologii).

W rozpatrywanej sprawie, wnioskodawca – występując w charakterze ośrodka badawczego – podejmuje prace bazując na gotowym, wystandardyzowanym opracowaniu, tj. protokole stworzonym przez sponsora, na bieżąco raportując ww. podmiotowi wyniki swoich prac. Powyższe oznacza, że wnioskodawca podejmując działania związane z działalnością badawczo-rozwojową prowadzoną przez inny podmiot i zgodnie z wytycznymi określonymi w protokole (podawanie pacjentom leków badanych, wykonywanie procedur medycznych, badań diagnostycznych, ocen stanu pacjenta, zbieranie ich wyników, dokumentowanie i raportowanie na bieżąco sponsorowi) w istocie sam takiej działalności nie prowadzi. Jego rola ogranicza się do „wtórnego” działania, bowiem protokół, na którym bazuje jest opracowaniem stworzonym przez sponsora. Opisane we wniosku czynności nie spełniają wszystkich kryteriów działalności badawczo-rozwojowej. Jakkolwiek można im przypisać cechę „systematyczności” to jednak nie spełniają kryterium „twórczości” – twórcą badanego leku i procedur badania jest sponsor. Również realizację kryterium dotyczącego rezultatu badań, czyli zwiększenia zasobów wiedzy oraz wykorzystania zasobów wiedzy do tworzenia nowych zastosowań należy przypisać sponsorowi.

Tym samym, stwierdzić należy, że przedstawione we wniosku działania podejmowane przez wnioskodawcę – wbrew jego twierdzeniu – nie spełniają definicji działalności badawczo-rozwojowej w rozumieniu art. 5a pkt 38-40 ustawy PIT.

Wobec powyższego, nie sposób uznać wymienionych we wniosku kosztów za koszty kwalifikowane, bowiem nie zostały one poniesione na działalność badawczo-rozwojową – wnioskodawca takiej działalności nie prowadzi.

Brak możliwości odliczenia podatku naliczonego od towarów i usług w związku z realizacją projektu polegającego na wykonaniu odwiertu poszukiwawczo-rozpoznawczego, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 10 sierpnia 2020 r., sygn. 0112-KDIL1-1.4012.293.2020.2.JKU

W omawianej sprawie, warunek uprawniający do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego nie będzie spełniony, ponieważ po zrealizowaniu inwestycji gmina nie będzie dokonywać z tego tytułu żadnych dostaw. Gmina zakłada, że przekaże inwestycję nieodpłatnie spółce komunalnej Przedsiębiorstwu Sp. z o.o. Ponadto, planowane przedsięwzięcie polegające na rozpoznaniu złóż wód termalnych na terenie miasta nie będzie służyło czynnościom podlegającym opodatkowaniu VAT, a wykonany odwiert zostanie zrealizowany w zakresie zadań własnych gminy. Towary i usługi nabywane w związku z realizacją ww. inwestycji nie będą wykorzystywane przez gminę do czynności opodatkowanych VAT. Podsumowując, gmina nie będzie miała możliwości odliczenia podatku naliczonego od towarów i usług w związku z realizacją projektu polegającego na wykonaniu odwiertu poszukiwawczo-rozpoznawczego, ponieważ nabywane towary i usługi w związku z realizacją zadania nie będą wykorzystywane do czynności opodatkowanych VAT.

Zasady zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów wydatków związanych z wejściem spółki na Giełdę Papierów Wartościowych, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 11 sierpnia 2020 r., sygn. 0111-KDIB2-1.4010.216.2020.1.AM

1) Z wniosku analizowanej sprawy wynika, że wejście na giełdę przyniesie spółce szereg korzyści ekonomicznych, które mogą przełożyć się również na wysokość generowanych przez spółkę przychodów podatkowych. W konsekwencji poniesione przez spółkę wydatki związane z pierwszą ofertą publiczną, w ramach której będą oferowane istniejące już (po ich konwersji na akcje na okaziciela) akcje akcjonariuszy mniejszościowych spółki wiążą się w sposób pośredni z działalnością spółki, a tym samym stanowią podatkowy koszt uzyskania przychodu.

2) Z uwagi na fakt, iż wydatków związanych z wejściem spółki na giełdę (bez podwyższania kapitału zakładowego) nie można powiązać z żadnym konkretnym przychodem podatkowym, ale jednocześnie wpływają one na działalność spółki i w ten sposób umożliwiają generowanie przez spółkę przychodów podatkowych - wydatki z tego tytułu należy traktować jako koszty inne niż bezpośrednio związane z przychodami podatkowymi. Wydatki związane z przygotowaniem spółki do wejścia na giełdę (bez podnoszenia kapitału zakładowego spółki) powinny być zaliczane do kosztów podatkowych na bieżąco, czyli w dacie ujęcia ich w księgach rachunkowych spółki.

3) W związku z trudną i nieprzewidywalną sytuacją gospodarczą spowodowaną pandemią koronawirusa, spółka rozważa wstrzymanie procesu wejścia na giełdę co najmniej do czasu, aż sytuacja ekonomiczna ulegnie stabilizacji. Decyzja spółki nie powinna jednak wpływać na prawidłowość ujętych w kosztach

podatkowych wydatków związanych z tym procesem (który miał odbyć się bez podnoszenia kapitału zakładowego). Poniesione przez spółkę wydatki związane z wejściem na giełdę stanowiły koszt pośredni spółki i zostały prawidłowo zarachowane do kosztów podatkowych. Pomimo podjęcia decyzji o wstrzymaniu procesu wejścia na giełdę kwalifikacja poniesionych do dnia podjęcia takiej decyzji wydatków nie uległa zmianie - są to nadal koszty pośrednio związane z działalnością spółki, która generuje przychody podlegające opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób prawnych.

Przygotowane analizy, audyty, nabyte usługi doradcze, i pozyskana w ten sposób wiedza dają bowiem zarządowi spółki informację o kondycji finansowej i pozycji rynkowej spółki. Umożliwia ona zarządowi spółki zidentyfikowanie potencjalnych obszarów działalności, które należy zreorganizować, tak aby funkcjonowały sprawniej i taniej, etc. przeprowadzone analizy mogą być również wykorzystywane w różnego rodzaju negocjacjach prowadzonych przez spółkę, poprzez wykazywanie że w spółce zostały przeprowadzone określone audyty, procesy reorganizacyjne, etc., co tym samym pozwoli wykazać potencjalnym kontrahentom spółki jej wiarygodność finansową i uzyskać lepsze warunki współpracy lub szybciej zawrzeć umowę. Ponadto, informacja o rozpoczętym procesie wejścia na giełdę i planach spółki w tym zakresie była podana do informacji publicznej i szeroko komentowana w mediach, w związku z tym spółka wykorzystwała informację o swoich planach biznesowych do reklamy jej działalności i zwiększenia rozpoznawalności marki. W konsekwencji spółka nie musi korygować kosztów podatkowych o wydatki związane z wejściem na giełdę i wyłączać tych wydatków z podatkowych kosztów uzyskania przychodu, zważywszy że żaden przepis prawa, w tym art. 16 ustawy CIT nie przewiduje takiej procedury.

Opodatkowanie VAT usług faktoringu dealerskiego, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 03 sierpnia 2020 r., sygn. 0114-KDIP4-3.4012.330.2020.1.MP

Spółka należy do jednej z największych międzynarodowych grup finansowych i jako dedykowany w ramach grupy podmiot, zajmuje się oferowaniem i świadczeniem w ramach prowadzonej działalności gospodarczej szerokiego spektrum usług faktoringowych. Oferta usług faktoringowych spółki jest skierowana do małych, średnich, jak również dużych, korporacyjnych przedsiębiorstw produkcyjnych, handlowych oraz usługowych.

Mechanizm usługi faktoringu dealerskiego z punktu widzenia przedsiębiorcy, będącego klientem faktora, pełni w istocie funkcję, która sprowadza się do sfinansowania zobowiązań dealera oraz świadczenia szeregu innych, współwystępujących z samym finansowaniem czynności/usług. Jednocześnie po stronie importera usługa faktoringu dealerskiego poprawia płynność finansową poprzez sfinansowanie należności, co jest rezultatem przejęcia przez faktora wierzytelności importera.

W związku z powyższym, faktor w ramach umowy faktoringu dealerskiego świadczy zarówno usługę finansowania wierzytelności, jak również przejęcia ryzyka niewypłacalności oraz dokonuje zainkasowania wierzytelności w miejsce importera, jednocześnie prowadząc techniczne kwestie rozliczania tych wierzytelności poprzez system IT i wykonując różnego rodzaju czynności o charakterze technicznym, które mają ułatwiać prawidłowe wykonanie umowy faktoringu, a w szczególności prowadzenie sprawozdawczości i konta dłużnika tj. dealera.

Zatem, spółka w ramach świadczenia usługi faktoringu dealerskiego, świadczy usługi charakterystyczne dla faktoringu, inne niż sam przelew wierzytelności. Mając na uwadze przedstawiony stan faktyczny, usługa faktoringu dealerskiego, taka jak opisana w stanie faktycznym, powinna być zatem dla celów podatkowych traktowana jako jedna kompleksowa usługa, gdyż z samej istoty faktoringu dealerskiego wynika, że w jego ramach spółka reali-

zuje szereg powiązanych ze sobą gospodarczo czynności, które łącznie składają się dopiero na usługę faktoringu dealerskiego. Rozdzielenie którejkolwiek ze wskazanych czynności nie miałoby samoistnego celu gospodarczego dla importera oraz dealerów, których celem jest nabycie usługi polegającej na poprawie płynności w związku z zawieraniem przez nich umów dystrybucyjnych na sprzedaż pojazdów. Stwierdzić zatem należy, iż usługi faktoringu dealerskiego, świadczone przez spółkę na rzecz dealerów zgodnie z zawartymi umowami faktoringowymi podlegają w całości opodatkowaniu według podstawowej stawki VAT (23%), jako wyłączone ze zwolnienia od podatku VAT na podstawie art. 43 ust. 15 ustawy VAT.

Nieuwzględnienie w podstawie wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne wartości nagrody jubileuszowej z okazji jubileuszu pracodawcy przysługującej pracownikom w okresie przebywania na urlopie wychowawczym, decyzja Oddziału ZUS w Gdańsku z 31 lipca 2020 r., sygn. DI/100000/43/474/2020

Z treści art. 18 ust. 5b i 14 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych wynika, iż podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe w przypadku osób przebywających na urlopie wychowawczym stanowi kwota 60% prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego przyjętego do ustalenia kwoty ograniczenia rocznej podstawy wymiaru składek, na dany rok kalendarzowy, z tym że podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe osób przebywających na urlopie wychowawczym nie może być wyższa niż przeciętne miesięczne wynagrodzenie wypłacone za okres 12 miesięcy kalendarzowych poprzedzających urlop wychowawczy i nie może być niższa niż 75% kwoty minimalnego wynagrodzenia.

Składka w nowej wysokości obowiązuje od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia danego roku. Zatem, wartość nagrody jubileuszowej wypłaconej pracownikowi z okazji jubileuszu pracodawcy w okresie przebywania na urlopie wychowawczym na zasadach opisanych w analizowanym wniosku nie stanowi podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne.

PACZUSKI
TAUDUL

KONTAKT

ANDRZEJ PACZUSKI
tel. +48 510 051 712
andrzej.paczuski@ptpodatki.pl

ADAM HELLWIG
tel. +48 502 184 966
adam.hellwig@ptpodatki.pl

WARSZAWA

ul. Giełdowa 7/9, 01-211 Warszawa
tel. 22 205 22 00, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

KATOWICE

ul. Podchorążych 1, 40-043 Katowice
tel. 32 704 79 39, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl